

ftdligere stemme mod dette Forslag. Jeg tror, der baa det ligger en Godkendelse af det, der er sket her i Landet i Løbet af de senere Aar. Da det vil jeg selvfølgelig ikke kunne være med til, da det Parti, hvortil jeg hører, har lidt mest under det Regimenter, vi have haft i de senere Aar. Den Arret, der er sket os og Borgeme i det hele taget, vil jeg ikke være med til nogen Sinde at godkende. Jeg vil ikke være med til at stemme for en Finanslov til denne Regering.

Formanden (Høgsbro): Naar det ærede Medlem opfordrede et andet Medlem til at udtale sig om, hvad der er Socialdemokratiets Anskuelser, saa maa det dog erindres, at dette hører ikke ind under Behandlingen af Finansloven, men kræver en særlig Forhandling for sig.

Berntsen: Ja, det vil jo ikke forandre nogen, hverken i eller uden for denne Sal, at det ærede Medlem for Rindtobing Amts 1ste Valokreds (S. C. Christensen) og hans nærmeste politiske Venner og Meningsfæller her i Salen ville stemme imod det foreliggende Finanslovsforslaas videre Fremme. Det er jo et Standpunkt, som de ærede Medlemmer have indtaget i en Række af Aar, og det er jo en Arv, de maa løfte efter deres store Forer. Der er altsaa intet overraskende ved den Ting. Kun udtaler jeg min Forundring over den Motivering, det ærede Medlem gentagende har givet af sit Standpunkt. Han udtalte i Dag, at den Motivering, paa hvilken han og hans Meningsfæller nu ville stemme, var den samme som den han angav, da Finanslovsforslaet forelaa her til 3dje Behandling. Da indrømmede han, at det Finanslovsforslag, som da forelaa i og for sig var et godt Forslag. Han indrømmede endogaa, at det indeholdt en Protest imod det provisoriske System, ja, han gif den Gang saa vidt, at han erklærede, at Ministeriet efter hans Anskuelse ikke kunde modtage dette Finanslovsforslag, uden at det var en Ydmngelse for Ministeriet — desuagtet vilde han ikke stemme for Forslaget. Jeg troede ellers, at det var det ærede Medlems Specialitet, at ville ydmngge Ministeriet; det lader saa dog til, at han ikke vil være med dertil, naar han virkelig kan komme til det. Det ærede Medlem talte om en Fane, som han har set, med en Paaskrift om, at Formaalet for Flertallets Bestræbelser her i Tinget var at staffe Ministeriet Estrup en Finanslov. Den Fane har jeg ikke set noget til. Jeg antager det maa være en Fane, som det ærede Medlem og hans politiske Venner sidde og sy paa,

da som skal foldes ud ved Vestfald, til Forbavelse for hans menige Tilhængere ude i Landet. Det skal jeg dog ikke komme nærmere ind paa. Det Standpunkt, at ville stemme imod Finanslovsforslagets Obergang ved 3dje Behandling, er jo et Standpunkt, som vi jo kende saa godt, og som det ærede Medlem og hans Meningsfæller som sagt have høvdet i flere Aar. Derimod undrer det mig meget at høre, at det ærede, radikale, rene Medlem fra Langeland (Brandø) og hans Venner ere komne saa vidt i Retning af at hævde deres "rene" Standpunkt, at de have Mod til at sige: "Stemmer ikke", ja det er sket ikke saa lidt, det er et meget modigt Standpunkt at indtage for radikale Medlemmer, naar man staar over for et Forslag, som man tror vil have farlige Følger for Landet i Fremtiden. Det ærede Medlem udtalte ved Motiveringen af sit Standpunkt, at naar han nu sagde: "stemmer ikke" saa var det, fordi han betragtede det, der nu skete, som en Konsekvens af, hvad der skete ved Valgene den 20. April f. M. Jeg skal sige det ærede Medlem; det, der her sker, er kun en Konsekvens af, hvad det ærede Medlem og mine Meningsfæller en Gang have været enige om. Det er en nødvendig Konsekvens af det Standpunkt, som hele Venstre en Gang blev enige om at indtage i 1886, da man forlod den saakaldte Bisnepolitik, da Venstre enstemmig vedtog den Beslutning at optage Forhandlingen og udtrykte denne Beslutning i de Ord: Vi ville føre Finansloven igennem alle Stadier, indtil Partiet beslutter anderledes; men Partiet, Venstre som Parti, har aldrig besluttet anderledes. Det ærede Medlem fra Langeland og hans Venner, der ere saa utaalmodige paa Grund af deres stadige Trang til nye Standpunkter, ere vendte fra dette Standpunkt, men det kan jeg ikke gøre noget ved.

Venstre har ikke gjort nogen Forandring, men har lige fra 1886 staaet paa det Standpunkt at ville føre Finansloven igennem alle Stadier, og hvad vil det sige andet end at føre den om fornødent til Kællesudval, selvfølgelig! og det er det, vi staa i Bæreb med at gøre, for saa vidt Landstinget ikke vil vedtage det, som vil blive Resultatet af vor Afstemning her i Dag. En Gang var det ærede Medlem ogsaa inde paa en Forhandlingspolitik — ogsaa om Finansloven — som den eneste fornuftige Politik. Det ærede Medlems Forer — i alt Fald var han det den Gang, nu er det ærede Medlem maaste rykket ind i hans Blads, jeg mener Hornum — udtalte i 1887 offentlig de Ord: "Ovis Hr. Estrup vil forhandle, saa lad ham blive."